

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2021 r.
poz. 1072, 1080,
1535.

U S T A W A

z dnia 19 czerwca 2020 r.

o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) w art. 2–14 zasady stosowania dopłat do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych podmiotom, o których mowa w art. 2 ust. 2, które znalazły się w trudnej sytuacji finansowej w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych wynikających z rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem SARS-CoV-2, powodującym chorobę zakaźną, zwaną dalej „COVID-19”, oraz działania podejmowane w celu zapobiegania i przeciwdziałania im oraz ich zwalczania;
- 2) w art. 15–25 zasady prowadzenia uproszczonego postępowania o zatwierdzenie układu w związku z występowaniem COVID-19.

Art. 2. 1. Dopłaty, o których mowa w art. 1, zwane dalej „dopłatami”, są stosowane do kredytów obrotowych odnawialnych i nieodnawialnych, udzielanych w złotych, w celu zapewnienia płynności finansowej, w szczególności krótkoterminowej i średnioterminowej, utraconej lub zagrożonej utratą w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19.

2. Dopłaty stosuje się do kredytów udzielanych przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) oraz podmiotom prowadzącym działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, zwanym dalej „przedsiębiorcami”.

3. Dopłaty stosuje się do kredytów udzielonych na podstawie umów kredytu zawartych:

- 1) od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) przed dniem wejścia w życie ustawy, jeżeli umowy te zostaną dostosowane do warunków określonych w ustawie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, przez umowę kredytu należy rozumieć umowę zmieniającą – dostosowującą umowę kredytu, zawartą przed dniem wejścia w życie ustawy, do warunków określonych w ustawie.

5. Bankiem w rozumieniu ustawy jest bank krajowy, oddział instytucji kredytowej oraz oddział banku zagranicznego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, 18 i 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 432, 680 i 815).

Art. 3. Dopłaty nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Rozdział 2

Zasady udzielania kredytów z dopłatami

Art. 4. O udzielenie kredytu, do którego oprocentowania stosowana jest dopłata, zwanego dalej „kredytem z dopłatą”, może ubiegać się przedsiębiorca, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 651/2014”;
- 2) wykonuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, lub

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53.

zawiesił wykonywanie tej działalności po dniu 1 lutego 2020 r. w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19;

- 3) nie zaciągnął innego kredytu na podstawie ustawy;
- 4) utracił płynność finansową, rozumianą jako zdolność do spłaty w terminie wymagalnych zobowiązań, lub jest zagrożony utratą płynności finansowej, w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19.

Art. 5. Umowy kredytu z dopłatą mogą być zawierane do dnia określonego w umowie o współpracy, o której mowa w art. 8 ust. 1.

Art. 6. 1. Wniosek o udzielenie kredytu z dopłatą, zwany dalej „wnioskiem”, przedsiębiorca składa do banku udzielającego kredytów z dopłatami, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

2. Do wniosku przedsiębiorca dołącza:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w art. 4 pkt 4, a także inne dokumenty i oświadczenia wymagane przez bank, wynikające z jego wewnętrznych procedur;
- 2) oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 4 pkt 1–3.

3. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 7. 1. Bank zawiera umowę kredytu z dopłatą z przedsiębiorcą, który złożył kompletny wniosek, oraz po zweryfikowaniu spełniania przez przedsiębiorcę warunków określonych w ustawie.

2. Bank weryfikuje spełnianie warunków, o których mowa w art. 4 pkt 1–3, na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, a warunku, o którym mowa w art. 4 pkt 4, na podstawie dokumentów przedstawionych przez przedsiębiorcę, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1.

3. Bank zawiera umowę kredytu z dopłatą z przedsiębiorcą pod warunkiem podjęcia pozytywnej decyzji kredytowej. Przepis art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się, z zastrzeżeniem, że okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 4, nie stanowią podstawy do stwierdzenia braku zdolności

kredytowej, o ile bank uzna, na podstawie udokumentowanej analizy, że okoliczności te są przejściowe i po uzyskaniu kredytu z dopłatą przedsiębiorca odzyska zdolność do terminowej spłaty swoich zobowiązań oraz zdolność ta zostanie utrzymana do końca trwania umowy kredytowej.

4. W przypadku braków formalnych wniosku lub potrzeby przedłożenia dodatkowych informacji bank informuje przedsiębiorcę o konieczności uzupełnienia wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji w wyznaczonym terminie.

5. W przypadku konieczności uzupełnienia wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji za datę złożenia wniosku przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2.

6. Bank pozostawia bez rozpatrzenia wnioski, które nie zostały uzupełnione w wyznaczonym terminie, wnioski złożone w czasie uniemożliwiającym bankowi rozpatrzenie wniosku i zawarcie umowy kredytu z dopłatą w terminie wskazanym w art. 5, a także wnioski złożone po ogłoszeniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, informacji na podstawie art. 14, z której wynika, że przewidywane zapotrzebowanie na dopłaty, łącznie z wynagrodzeniem BGK, o którym mowa w art. 12 ust. 2, przekroczyło kwotę stanowiącą 95% maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa, o którym mowa w art. 102 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia.

Rozdział 3

Dopłaty

Art. 8. 1. Kredytów z dopłatami udziela bank, który zawarł z BGK umowę o współpracy. BGK publikuje na swojej stronie internetowej listę banków udzielających kredytów z dopłatami.

2. Dopłaty są wypłacane w okresach miesięcznych zbiorczo w odniesieniu do wszystkich umów kredytu z dopłatami zawartych przez bank. Dopłaty są wypłacane za okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od zawarcia umowy kredytu z dopłatą.

3. Oprocentowanie kredytu z dopłatą naliczane jest według stawki określonej w umowie kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1, z zastrzeżeniem, że oprocentowanie to nie może być wyższe niż średnie oprocentowanie pozostałych kredytów obrotowych udzielanych przez bank.

4. Dopłata stanowi, z uwzględnieniem art. 13 ust. 1 oraz art. 102 ust. 3:

- 1) część odsetek należnych bankowi i odpowiada, w przypadku:
 - a) mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia 651/2014 – 2 punktom procentowym,
 - b) innego przedsiębiorcy niż wymieniony w lit. a – 1 punktowi procentowemu;
- 2) całość odsetek należnych bankowi, jeżeli oprocentowanie kredytu z dopłatą, o którym mowa w ust. 3, nie przekracza wartości określonej w pkt 1 lit. a albo b dla danej kategorii przedsiębiorców.

5. Przedsiębiorca spłaca część odsetek należnych bankowi stanowiących różnicę między odsetkami naliczonymi według oprocentowania, o którym mowa w ust. 3, i kwotą dopłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 1.

6. Dopłata jest wypłacana, jeżeli przedsiębiorca nie zalega ze spłatą kapitału kredytu oraz odsetek, o których mowa w ust. 5.

7. Dopłaty są wypłacane przez BGK ze środków Funduszu Dopłat do Oprocentowania, o którym mowa w art. 10, bankom, które zawarły z BGK umowę o współpracy, o której mowa w ust. 1.

Art. 9. 1. Dopłaty nie mogą być stosowane, jeżeli są nienależne.

2. Przez nienależne dopłaty rozumie się dopłaty przewidziane do wypłaty lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych informacji lub dokumentów niepotwierdzających stwierdzonych w nich okoliczności, przedstawionych przez przedsiębiorcę.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dopłaty zostały wypłacone, przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu kwoty wypłaconych dopłat wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia ich wypłaty. Przedsiębiorca dokonuje zwrotu za pośrednictwem banku udzielającego kredytu.

4. Bank udzielający kredytu dochodzi roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, o którym mowa w ust. 3.

5. Koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, poniesione przez bank udzielający kredytu, pokrywane są ze środków odzyskanych przez bank w ramach dochodzenia roszczeń. W zakresie, w jakim odzyskane środki nie pokrywają kosztów niezbędnych do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, koszty te pokrywa bank udzielający kredytu.

6. W przypadku gdy bank udzielający kredytu dochodzi roszczeń z tytułu zwrotu dopłat równolegle z dochodzeniem roszczeń z tytułu kredytu, do którego stosowane były dopłaty, a kwota odzyskana przez bank udzielający kredytu, po pomniejszeniu o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu kredytu i zwrotu dopłat, nie pokrywa w całości należności z tytułu kredytu i dopłat, bank dokonuje rozliczenia dochodzonych kwot w wysokości proporcjonalnej do odzyskanych należności.

7. Środki zwrócone przez przedsiębiorcę, o których mowa w ust. 3, oraz środki odzyskane przez bank udzielający kredytu, o których mowa w ust. 4, pomniejszone o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, bank udzielający kredytu przekazuje do dnia 31 grudnia 2021 r. na rachunek Funduszu Dopłat do Oprocentowania, o którym mowa w art. 10, a po tym dniu – na rachunek dochodów budżetu państwa.

Rozdział 4

Fundusz Dopłat do Oprocentowania

Art. 10. 1. W BGK tworzy się Fundusz Dopłat do Oprocentowania, zwany dalej „Funduszem”.

2. Środki Funduszu pochodzą:

- 1) z wpłat z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) z odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu w bankach;
- 3) z odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2;
- 4) z wpływów z inwestycji środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa lub emitowane przez Narodowy Bank Polski;
- 5) ze zwróconych kwot dopłat, o których mowa w art. 9 ust. 3, oraz odzyskanych kwot dopłat pomniejszonych o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat;
- 6) z wpływów z innych tytułów.

3. Środki Funduszu mogą pochodzić również z wpłat z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.²⁾), dokonywanych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 11. 1. Okresowo wolne środki Funduszu BGK może lokować w:

- 1) innych bankach;
- 2) formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305);
- 3) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
- 4) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.

2. Suma lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.

Art. 12. 1. Środki Funduszu przeznacza się na dopłaty.

2. Ze środków Funduszu dokonuje się również wypłaty wynagrodzenia przysługującego BGK z tytułu dokonywania rozliczeń dopłat.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiera z BGK umowę określającą w szczególności:

- 1) sposób i tryb dokonywania rozliczeń dopłat;
- 2) sposób ustalania wynagrodzenia przysługującego BGK z tytułu dokonywania rozliczeń dopłat.

4. Fundusz działa na podstawie rocznego planu finansowego, który stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu.

5. BGK sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

6. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 15 kwietnia danego roku:

- 1) sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu za rok poprzedni;
- 2) bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.

6a. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt rocznego planu finansowego

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255.

Funduszu na następny rok w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

7. BGK przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kwartalne informacje o realizacji planu finansowego Funduszu w terminie do końca miesiąca następującego po danym kwartale.

8. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

9. BGK w terminie 2 miesięcy od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, opracuje w porozumieniu z ministrami, o których mowa w ust. 8, plan finansowy Funduszu na rok 2020.

10. Po wypłacie przez BGK ostatniej dopłaty na podstawie ustawy, środki Funduszu podlegają przekazaniu na rachunek dochodów budżetu państwa. Z chwilą przekazania środków Fundusz ulega likwidacji.

Rozdział 5

Pomoc publiczna

Art. 13. 1. Dopłaty stanowią pomoc publiczną dla przedsiębiorcy, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w art. 107 ust. 3 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i mogą być stosowane pod warunkiem, że ich wartość nominalna nie przekracza na jednego przedsiębiorcę, łącznie z inną pomocą udzielaną zgodnie z sekcją 3.1 komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1), wyrażonej w złotych równowartości kwoty:

- 1) 100 000 euro brutto – w przypadku pomocy udzielonej w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych;
- 2) 120 000 euro brutto – w przypadku pomocy udzielonej w sektorze rybołówstwa i akwakultury;
- 3) 800 000 euro brutto – w przypadku pozostałej pomocy.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca prowadzi działalność w kilku sektorach, do których mają zastosowanie różne maksymalne kwoty, o których mowa w ust. 1, pomoc może być udzielona, o ile zapewni, za pomocą rozdzielności rachunkowej,

przestrzeganie odpowiedniego pułapu dla każdej z tych działalności oraz że maksymalna możliwa kwota dla każdej działalności nie została przekroczona. Suma otrzymanej pomocy przez przedsiębiorcę działającego w kilku sektorach nie może przekroczyć wartości, o której mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Podmiotem udzielającym pomocy, o której mowa w ust. 1, jest bank, który zawarł z przedsiębiorcą umowę kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1.

4. Dniem udzielenia pomocy, o której mowa w ust. 1, jest dzień zawarcia umowy kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1.

5. Pomoc w formie dopłat może być łączona z pomocą de minimis, udzielaną zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.³⁾), lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45), lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 114 z 26.04.2012, str. 8, z późn. zm.⁴⁾).

6. Pomoc w formie dopłat może być łączona z pomocą publiczną w formie gwarancji, udzielaną zgodnie z sekcją 3.2 komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.

7. Bank zamieszcza w umowie kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1, informację o wartości pomocy publicznej w formie dopłaty, a także informację o zatwierdzeniu przez Komisję Europejską programu pomocowego, na podstawie którego pomoc w formie dopłat jest udzielana, oraz o jego numerze.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 511 z 22.02.2019, str. 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 313 z 10.12.2018, str. 2.

Art. 14. BGK publikuje na swojej stronie internetowej do końca okresu zawierania umów kredytu z dopłatą określonego w umowie o współpracy, o której mowa w art. 8 ust. 1, nie rzadziej niż raz na miesiąc, informację o wysokości dopłat udzielonych na podstawie ustawy oraz o pozostałej do wykorzystania kwocie na dopłaty, na podstawie danych dotyczących przewidywanego zapotrzebowania na dopłaty, przekazywanych przez banki, które zawarły z BGK umowę o współpracy, o której mowa w art. 8 ust. 1, maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa, o którym mowa w art. 102 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, oraz danych dotyczących wynagrodzenia BGK, o którym mowa w art. 12 ust. 2.

Rozdział 6

Uprozczone postępowanie restrukturyzacyjne

Art. 15. 1. Do dnia 30 listopada 2021 r. podmiot, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298), który zawarł z doradcą restrukturyzacyjnym umowę, o której mowa w art. 210 tej ustawy, może obwieścić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu prowadzonego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne znajdujące zastosowanie do postępowania o zatwierdzenie układu ze zmianami wynikającymi z poniższych przepisów.

2. Obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, każdy z uprawnionych może dokonać tylko jednokrotnie.

3. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, oświadczenie o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu, imię i nazwisko nadzorcy układu albo nazwę spółki handlowej będącej nadzorcą układu oraz odpowiednio numer licencji nadzorcy układu albo numer spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz wskazanie dnia układowego.

4. O dokonaniu obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, nadzorca układu zawiadamia sąd właściwy do rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu, o którym mowa w art. 219 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, w terminie 3 dni od jego dokonania.

5. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane po przygotowaniu przez dłużnika propozycji układowych oraz spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych i przekazaniu ich nadzorcy układu.

Art. 16. 1. Dzień dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, jest dniem otwarcia postępowania o zatwierdzenie układu.

2. Dzień układowy nie może przypadać wcześniej niż 7 dni przed złożeniem wniosku o dokonanie obwieszczenia i nie później niż 7 dni po dniu jego złożenia.

3. Z dniem dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, do dnia umorzenia lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu:

- 1) postępowanie egzekucyjne dotyczące wierzytelności objętej z mocy prawa układem oraz dotyczące wierzytelności, o której mowa w art. 17, wszczęte przed dniem otwarcia postępowania, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu z mocy prawa;
- 2) wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia lub zarządzenia zabezpieczenia roszczenia wynikającego z wierzytelności objętej z mocy prawa układem oraz wierzytelności, o której mowa w art. 17, jest niedopuszczalne;
- 3) przepisy art. 252, art. 253 oraz art. 256 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stosuje się odpowiednio; zezwolenia, o których mowa w art. 256 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, wydaje nadzorca układu.

Art. 17. 1. Jeżeli propozycje układowe przewidują pełne zaspokojenie wierzytelności, o której mowa w art. 260 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, w terminie określonym w układzie, wraz z należnościami ubocznymi, które były przewidziane w umowie będącej podstawą ustanowienia zabezpieczenia, nawet jeżeli umowa ta została skutecznie rozwiązana lub wygasła, albo jej zaspokojenie w stopniu nie niższym od tego, jakiego można się spodziewać w przypadku dochodzenia wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi z przedmiotu zabezpieczenia – do objęcia tej wierzytelności układem nie jest konieczna zgoda wierzyciela.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych w sposób określony w art. 249 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

Art. 18. 1. Na wniosek wierzyciela, dłużnika lub nadzorcy układu sąd uchyla skutki dokonania obwieszczenia, o których mowa w art. 16 ust. 3, jeżeli prowadzą one do pokrzywdzenia wierzycieli. Przed wydaniem postanowienia sąd może wysłuchać dłużnika, wierzyciela lub nadzorcę układu. Uchylenie skutków dokonania obwieszczenia powoduje także uchylenie ograniczenia dłużnika w sprawowaniu zarządu, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

2. Nadzorca układu obwieszcza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o uchyleniu skutków dokonania obwieszczenia, o których mowa w art. 16 ust. 3.

Art. 19. 1. Niezależnie od zbierania głosów, o którym mowa w art. 212 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, nadzorca układu może wyznaczyć termin zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem. Zgromadzeniu wierzycieli przewodniczy nadzorca układu.

2. W razie objęcia układem wierzytelności, o których mowa w art. 17, wierzycieli, o których mowa w art. 17, należy traktować jako odrębną kategorię interesów.

3. Jeżeli istnieją możliwości techniczne, głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji. Głosowanie z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji obejmuje w szczególności transmisję zgromadzenia wierzycieli w czasie rzeczywistym, w ramach której wierzyciele mogą wypowiadać się w toku zgromadzenia wierzycieli, przebywając w miejscu innym niż miejsce zgromadzenia wierzycieli. Udział wierzycieli w zgromadzeniu może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji wierzycieli i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

4. Protokół ze zgromadzenia wierzycieli przeprowadzonego z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji zawiera zapis posiedzenia na elektronicznym nośniku danych.

5. Do zgromadzenia wierzycieli wyznaczonego przez nadzorcę układu stosuje się odpowiednio przepisy o zgromadzeniu wierzycieli zawarte w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz w art. 264 tej ustawy.

6. Przyjęcie układu określonego niniejszymi przepisami ustala się w oparciu o art. 119 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne. Przyjęcie układu stwierdza nadzorca układu.

Art. 20. 1. Postępowanie o zatwierdzenie układu umarza się z mocy prawa, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia dokonania obwieszczenia nie wpłynie do sądu wniosek o zatwierdzenie układu.

2. Na wniosek dłużnika, wierzyciela albo innej osoby mającej w tym interes prawny, sąd wydaje postanowienie stwierdzające umorzenie postępowania z mocy prawa.

Art. 21. 1. W przypadku mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców wynagrodzenie nadzorcy układu nie może być wyższe niż 15% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu, a ponadto:

- 1) w przypadku gdy kwota przeznaczona dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 100 000 złotych, wynagrodzenie od kwoty przewyższającej 100 000 złotych nie może przekroczyć równowartości 3% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli;
- 2) w przypadku gdy kwota przeznaczona dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 500 000 złotych, wynagrodzenie od kwoty przewyższającej 500 000 złotych nie może przekroczyć równowartości 1% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli.

2. W przypadku prawomocnej odmowy zatwierdzenia układu lub umorzenia postępowania, wynagrodzenie nadzorcy układu przewidziane w umowie nie może przekroczyć dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Przepis art. 49 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stosuje się.

Art. 22. 1. Przepisu art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne nie stosuje się. Od dnia dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, do dnia umorzenia lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu, dłużnik może dokonywać czynności zwykłego zarządu. Na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu wymagana jest zgoda nadzorcy układu. Zgoda może zostać udzielona również po dokonaniu czynności, w terminie trzydziestu dni od dnia jej dokonania. Czynność przekraczająca zakres zwykłego zarządu dokonana bez wymaganej zgody jest nieważna.

2. Jeżeli nadzorca układu udzielił zgody na:

- 1) zawarcie umowy kredytu lub pożyczki lub
- 2) obciążenie składników masy układowej lub sanacyjnej hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską w celu zabezpieczenia wierzytelności nieobjętej układem, lub
- 3) przeniesienie własności rzeczy lub prawa na zabezpieczenie wierzytelności nieobjętej układem, lub
- 4) obciążenie składników masy układowej innymi prawami

– czynności te nie mogą być uznane za bezskuteczne w stosunku do masy upadłości lub względem masy sanacyjnej, jeżeli informacja o nich została zawarta we wniosku o zatwierdzenie układu, a wniosek ten został prawomocnie zatwierdzony przez sąd.

3. Nadzorca układu udziela zgody na dokonanie czynności, o których mowa w ust. 2, jeżeli jest to niezbędne do zachowania zdolności do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i zobowiązań powstałych po jego otwarciu lub zawarcia i wykonania układu oraz zostało zagwarantowane, że środki zostaną przekazane dłużnikowi i wykorzystane dla umożliwienia realizacji planu restrukturyzacji, a ustanowione zabezpieczenie jest adekwatne do udzielonego kredytu lub pożyczki.

Art. 23. Dłużnik w terminie do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu lub w ciągu 7 dni od umorzenia postępowania o zatwierdzenie układu, jeżeli umorzenie następuje po złożeniu wniosku o zatwierdzenie układu, może złożyć uproszczony wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego, o którym mowa w art. 328 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, albo uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 334 tej ustawy.

Art. 24. W przypadku dokonania przez dłużnika obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, w złej wierze, wierzycielowi, a także osobie trzeciej przysługuje roszczenie o naprawienie szkody.

Art. 25. 1. Odpowiedzialność za:

- 1) szkodę wyrządzoną wskutek niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie określonym w art. 21 ust. 1 lub 2a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320),
- 2) zobowiązania spółki, o których mowa w art. 299 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320),

3) zaległości podatkowe, o których mowa w art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.⁵⁾) – jest wyłączona także wówczas, gdy osoby ponoszące odpowiedzialność z tytułów wskazanych w pkt 1–3 wykażą, że w terminie określonym w art. 21 ust. 1 lub 2a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe dokonano obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, oraz, że w postępowaniu o zatwierdzenie układu doszło do prawomocnego zatwierdzenia układu albo w jego następstwie do otwarcia postępowania sanacyjnego lub do złożenia uproszczonego wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 23 lub, że w terminie 7 dni od umorzenia postępowania o zatwierdzenie układu na podstawie art. 20 złożono wniosek o ogłoszenie upadłości albo wniosek o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego, który doprowadził do otwarcia takiego postępowania.

2. Przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości i przez zakończenie postępowania restrukturyzacyjnego, o których mowa w art. 131a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, rozumie się także, odpowiednio, dzień dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, oraz dzień umorzenia postępowania, o którym mowa w art. 20.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach

Art. 26–80. (pominięte)⁶⁾

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 81. 1. Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72, 694 i 802.

⁶⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 maja 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1072).

2. Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku orzeczenia kary łącznej na zasadach wskazanych w ust. 1, do określenia właściwości sądu stosuje się przepis art. 569 § 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 82. (uchylony)

Art. 83. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii przewodniczący może zarządzić, że strony, obrońcy lub pełnomocnicy biorą udział w rozprawie przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających przeprowadzenie rozprawy na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, przebywając w pomieszczeniu lub w pomieszczeniach sądu przystosowanych do przeprowadzenia rozprawy przy użyciu tych urządzeń.

2. Przepisy art. 374 § 3–8 i art. 517ea ustawy zmienianej w art. 39 stosuje się.

Art. 84. 1. Termin wniesienia raty opłaty, o której mowa w art. 11¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przypadający na 31 maja 2020 r. zgodnie z art. 11¹ ust. 7 tej ustawy, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w stosunku do przedsiębiorców, którzy uiszcili opłatę do dnia 30 czerwca 2020 r. nie stosuje się przepisu art. 18 ust. 12b ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Art. 85. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustaw zmienianych w art. 47 i art. 61 stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 47 i art. 61, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają ważne. Organ może ponowić czynności wykonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosując przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 86. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 47 zachowują moc do dnia

wejsia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 47, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejsia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 47.

Art. 87. 1. Przepisy art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 48, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do wyliczenia na rok 2021 części wyrównawczej i równoważącej subwencji ogólnej dla gmin oraz wpłat, o których mowa w art. 29 ustawy zmienianej w art. 48.

2. W sprawach dotyczących części wyrównawczej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej oraz wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a ustawy zmienianej w art. 48, ustalonych na rok 2020 i lata wcześniejsze stosuje się przepisy obowiązujące w tych latach.

Art. 88. Do transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 55, w przypadku których przed dniem wejsia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin, o którym mowa w art. 5 ustawy zmienianej w art. 55, stosuje się art. 5 ustawy zmienianej w art. 55 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 89. 1. Przepisów art. 12a–12k oraz art. 16a i art. 16b dodawanych w ustawie zmienianej w art. 58 nie stosuje się do przypadków nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji, które miały miejsce przed dniem ich wejsia w życie.

2. Przepisy art. 12a–12k dodawane w ustawie zmienianej w art. 58 tracą moc po upływie 24 miesięcy od dnia ich wejsia w życie.

3. Przepisy art. 16a i art. 16b dodawane w ustawie zmienianej w art. 58 stosuje się do czynów popełnionych w okresie 24 miesięcy od dnia ich wejsia w życie.

4. W przypadku utraty mocy przepisów art. 12a–12k dodawanych w ustawie zmienianej w art. 58, postępowanie prowadzone przez organ kontroli, o którym mowa w art. 12c ust. 1 pkt 4 tej ustawy, wszczęte i niezakończone przed dniem utraty mocy przepisów prowadzi ten organ na podstawie tych przepisów.

5. Przepisy art. 14c–14i ustawy zmienianej w art. 58 tracą moc z dniem 11 października 2020 r.

Art. 90. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydanych przed dniem wejsia w życie niniejszej ustawy stosuje się

przepis art. 19 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 59, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91. Wniosek o wyrażenie zgody, o którym mowa w art. 423 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695 i 875) i w art. 39 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735), na dokonanie czynności prawnych przez uczelnię publiczną albo międzynarodowy instytut naukowy w zakresie rozporządzania skarbowymi papierami wartościowymi przekazanymi w latach 2019 lub 2020 zgodnie z art. 310 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z 2019 r. poz. 39 i 534 oraz z 2020 r. poz. 695 i 875), złożony i nierozpatrzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 92. 1. Przepis art. 15qa ustawy zmienianej w art. 77 stosuje się do zezwoleń, których ważność upływa po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Opłaty, o których mowa w art. 15qa ustawy zmienianej w art. 77, wniesione do dnia 30 kwietnia 2020 r. uważa się za wniesione w terminie.

Art. 93. 1. Do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 49, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 15va i art. 15vb ustawy zmienianej w art. 77, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do umów w sprawie zamówienia publicznego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 49, zawartych:

- 1) przed dniem wejścia w życie art. 15vb ustawy zmienianej w art. 77,
- 2) nie wcześniej niż z dniem wejścia w życie art. 15vb ustawy zmienianej w art. 77, w następstwie postępowań o udzielenie zamówienia wszczętych przed dniem wejścia w życie tego przepisu

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 94. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o wsparciu przedsiębiorcy realizującego nową inwestycję, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 66, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 95. 1. Do dofinansowań, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wnioski o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nierozpatrzone do tego dnia, podlegają rozpatrzeniu bez konieczności dokonywania w nich zmian w zakresie określonym w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Umowy o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, podpisane przez przedsiębiorców razem z wnioskiem o dofinansowanie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Umowy o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Powiatowy urząd pracy niezwłocznie informuje przedsiębiorców, organizacje pozarządowe i podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, o zmianach, o których mowa w ust. 2 i 3, przez ogłoszenie na tablicy informacyjnej w siedzibie urzędu pracy oraz w postaci elektronicznej z wykorzystaniem strony internetowej urzędu.

Art. 96. Nabory wniosków o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb ust. 10, art. 15zze ust. 8 i art. 15zze ust. 9 ustawy zmienianej w art. 77, ogłoszone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończone przed tą datą, nie kończą się z upływem 14-dniowego terminu, lecz trwają do dnia ogłoszenia ich zakończenia przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.

Art. 97. 1. Do pożyczek, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wnioski o udzielenie pożyczki, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, złożone przez mikroprzedsiębiorców przed dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy i nierozpatrzone do tego dnia, podlegają rozpatrzeniu bez konieczności dokonywania w nich zmian w zakresie określonym w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Umowy o udzielenie pożyczki, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, podpisane przez mikroprzedsiębiorców razem z wnioskiem o przyznanie pożyczki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Umowy o udzielenie pożyczki, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Powiatowy urząd pracy niezwłocznie informuje mikroprzedsiębiorców o zmianach, o których mowa w ust. 2 i 3, przez ogłoszenie na tablicy informacyjnej w siedzibie urzędu pracy oraz w postaci elektronicznej z wykorzystaniem strony internetowej urzędu.

Art. 98. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zajęto w toku egzekucji środki z tytułu wypłaconych przedsiębiorcom dofinansowań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zcc i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, lub z tytułu pożyczki, o której mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, dalsza egzekucja z tych środków jest niedopuszczalna, a zajęte i nierozdysponowane sumy podlegają zwrotowi.

Art. 99. Wnioski o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb ust. 10, art. 15zcc ust. 8 i art. 15zze ust. 9 ustawy zmienianej w art. 77, oraz wnioski o pożyczkę, o których mowa w art. 15zzd ust. 2 ustawy zmienianej w art. 77, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w powiatowych urzędach pracy właściwych na podstawie przepisów art. 15zzb ust. 10, art. 15zcc ust. 8 i art. 15zze ust. 9 ustawy zmienianej w art. 77 w brzmieniu dotychczasowym, i nierozpatrzone do tego dnia, podlegają rozpatrzeniu przez te powiatowe urzędy pracy.

Art. 100. Do zgłoszeń prac geodezyjnych dotyczących wytyczenia budynku lub sieci uzbrojenia terenu, o których mowa w art. 15zzzia ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 77, dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 101. Przepis art. 11b pkt 3 ustawy zmienianej w art. 32 ma zastosowanie do transakcji kontrolowanych realizowanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2019 r.

Art. 102. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, będących skutkiem finansowym zadań wynikających z art. 1–14, wynosi 567 600 000 zł, z tego w:

- 1) 2020 r. – 296 400 000 zł;
- 2) 2021 r. – 271 200 000 zł;
- 3) 2022 r. – 0 zł;
- 4) 2023 r. – 0 zł;
- 5) 2024 r. – 0 zł;
- 6) 2025 r. – 0 zł;
- 7) 2026 r. – 0 zł;
- 8) 2027 r. – 0 zł;
- 9) 2028 r. – 0 zł;
- 10) 2029 r. – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na limitowaniu dopłat wypłacanych z Funduszu proporcjonalnie do dostępności środków.

4. W przypadku niewykorzystania w roku 2020 lub 2021 przyjętego maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, maksymalny limit wydatków na kolejny rok budżetowy może zostać odpowiednio zwiększony.

Art. 103. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia⁷⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 50, art. 58 i art. 89, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 70 pkt 1 i art. 76, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.;

⁷⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 czerwca 2020 r.

- 3) art. 75, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 14 listopada 2019 r.;
- 4) art. 77:
 - a) pkt 3 lit. a, b i e, pkt 4 lit. a–c oraz pkt 5 i 10, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 25 maja 2020 r.,
 - b) pkt 34–36, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia,
 - c) pkt 58 w zakresie art. 31q ust. 8, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 kwietnia 2020 r.,
 - d) pkt 27 i 60, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 31 marca 2020 r.;
- 5) art. 77 pkt 24 i art. 93, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r.

(pominięty)⁸⁾